Ч. 136. Второк 19 червня (2 липня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввх на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Сойм. — Вісти з Угорщини. — Полудневоафриканьска війна.)

Галицкий сойм має бути замкнений в суботу о півночи. Від середи розпічнуть ся також вечірні засіданя. Нині будуть радити: соймове коло і комисиї: шкільна, санітарна, буджетова, водна, петицийна і клюб рільничий.

В угорскім соймі президент міністрів Сель заявив, що з огляду на кінець сесиї, парляментарне полагодженє квотового предложеня неможливе. Квота буде отже означена Короною. При дискусиї над законом о incompatibilitas, п. Ґаяри порушив звістну справу Уґрона, і закинув законови неясність, бо примром справа Уґрона, котрий ділав против найживотнійших інтересів краю, не підпадає під єго постанови. Уґрон жадав від чужої держави міліонів. Зі становища обговорюваного закона не може єму за те нічого зробити. Угрон завинив богато. Однак на щастє заграничнa політика лежить в так сильних і добрих руках, що ніякі інтриґи не були би її пошкодили, навіть коли би Франция дала ся була піддурити Уґронови. На Угорщині кождий є прихильником тридержавного союза, і нема в цілім краю нікого, котрий не осудив би акциї Уґрона. — П. Польоні не боронить Уґрона, але пригадує, що Банфі також старав ся за границею о міліоновий виборчий фонд. П. Вішонтай боронив Уґрона, і також твердить, що Банфі старав ся о виборчий фонд в Австриї, а се також заграничний гріш. П. Кошут заявляє, що єго сторонництво єсть за тридержавним союзом, і осуджує всякі заходи о заграничний гріш. Остаточно закон о incompatibilitas принято.

Daily Mail оголошує вісти з Капштаду, котрі в Льондоні викликали великий неспокій. Наїзд Бурів на Капляд має що раз поважнійший характер. В наслідок напливу місцевих рекрутів інвазийна армія числить вже 10.000 людий. Край в чотиро-кутнику Кенґард-Дортрехт, Вільовморе і Намаква є в фактичнім посіданю Бурів. В окруженю Кріґера запевняють в рішучий спосіб, що повстанє з Капляндi розростає ся до великих розмірів. Ґенерал Френч не чує ся в силах побороти сей рух і домагає ся більшої помочи. В палаті послів міністер війни заявив, що після послідних донесень з Капляндy, лише коло два тисячі Бурів стоїть в поли. Війна коштує тепер тиждневo $1^1/_4$ міліона фунтів штерлінґів. — З трансвальского посольства в Брукселі доносять, що др. Лейдс від довшого часу дуже занятий тайними переговорами і що без перерви одержує депеші від командантів війск, що очевидно може діяти ся лише в порозуміню з Анґлією. Говорять також, що Більов в послідних часах посередничив в користь Бурів. — В околици Райцу Анґлійці стрітили ся з конвоєм відділу Делярея. По стороні Анґлійців погибло тогди богато людий; мимо того они здобули 71 возів. — Про напад Кріцінґера на анґлійский відділ під Ватеркльофом доносять, що Бури 17 Анґлійців убили, 32 ранили а 102 полонили. Анґлійский відділ розбито на прах. В битві під Кліпфонтеном Анґлійці стратили 11 убитих, 28 ранених і 47 полонених. Кріцінґер звернув ся в сторону Зомерфесту, на самім полудни Капляндy.

Новинки.

Львів дня 1-го липня 1901.

— **Ректором** львівскої політехніки вибраний на рік шкільний 1901/2 професор електротехніки п. Дзєлевский.

— **З станиславівскої епархії.** Канонічну институцию одержали оо.: Мих. Вальницкий на Кобаки і Кир. Гаморак на Стецеву. — В пропозицию приняті: а) на Бариш, бучацкого деканату оо.: Вікт. Ростковин, Ів. Ульваньский, Сев. Шанковский, Зен. Дудиньский, Вас. Козловский і Мар. Крушельницкий; б) на Черемхів, жуківского деканата, оо.: Ал. Базилевич, Ант. Балицкий, Теоф. Глібовицкий, Ів. Федюк і Ів. Лушпиньский. — Конкурсові іспити здали оо: А. Андрохович, А. Кордовский, І. Донигевич, М. Дурделя, Кл. Кичура і Мих. Литвинович. — О. Тит. Чубатий з Іванкова увільнений від іспиту конкурсового на 6 літ. — О. Євг. Филипович, парох при карнім заведеню в Станиславові, іменований асесором епископскої консисториї. — Відпустку для покріплення здоровля одержали оо.: Ів. Козловский на 2 місяці, Корн. Петровский на 5 недїль, Ер. Гемиңцкий. Ал. Мардирович і Дом. Стеблецкий, на 2 місяці, Северин Стрільбицкий, Мих. Гулла, Зен. Шухевич, Юл. Дворянин і Зен. Дудиньский, на 6 недїль. — Правительство призначило дотацию з релїгійного фонду для приватного сотрудника в Кривенькім.

— **Будова нових церков.** В селї Пнїву, надвірняньского деканата, будуть будовати церков за 32.000 кор., а в Загвіздю, станиславівского деканата розпічне ся будова нової церкви після плянів інжинера зі Станиславова, п. Кудельского.

Торговельник курий.

(Оповіданє з Кавказу. — А. Г. Сутнєра).

(Конець).

Люлька згасла та й Гаджі урвав своє оповіданє; погладив собі руду бороду і виглянув на улицю, де як раз якісь два розносчики стали на весь голос сварити ся. Около них зібрала ся зараз ціла купа всіляких дармоїдів та неробів ріжної раси, а они почали таки бити ся, і перевертали один другого по білім поросі.

Гаджі задивив ся був зовсім на то, що діяло ся на улици, а я міг тимчасом знов наложити єму люльку та поставити вуглик так, що він того не видів. Бійці зробив борзо конець міскиий поліциян і Гаджі уткнув знову механічно пипку в губи.

— Чи видиш ще ту печеру, попід котру жене дурновата ріка? — спитав я єго, щоби єму піддати конець єго оповіданя.

— А як же? — виджу. Зробив ся день а Га... а хлопець спускає ся як кіт по спадистій стежинці. Але тепер не пристанув вже в дебрі, лиш іде чим скорше дальше, аж ось прийшов знов до скали, в поза котрої може підглядати хату. Правда, має ще кріс коло себе, але положив єго на мураву. Нині не має охоту убивати, хоч той чоловік стоїть на порозі.... може завтра або позавтру.... може за тиждень, за місяць або два.... нині прийшов він подивити ся на дівчину....

Присів в своїй криївці і не видить, що сонце оббігло вже доокола вершка, покритого снігом; аж коли дівчина встала і зайшла до хати, подумав о тім, що і єму пора вертати до печери.

Хмари диму піднимали ся скоро одна за другою, як колиб то вітер гнав ними.

— Виджу, як минають скоро дні і ночи.... і все то само: коли сьвітить сонце, то він сидить за скалою і виглядає дівчини, а коли білий місяць заглядає у воду Арредону, то він лежить в печері на мягкім мосї і думає о ній....

— А тепер чую, як говорить; каже, що нехай єго свояки і прокленуть, але він не може убити того чоловіка, бо то.... єї батько; скорше відрече ся рідної хати і буде тут сам один жити в печері, як звір....

— Ну, і зробив так? — спитав я наконець, бо Гаджі не розповідав вже дальше.

— Ні. Сегодня з рана хмарно; мрака як густий дим повисла у воздусї а стрімка стежка слизька ще більше, як коли небудь. Два рази похопзнула ся нога хлопцеви і за кождий раз виратувало єго від пропасти корінє ялиці, котрого вхопив ся.... Аж ось дійшов до мети, але нині як би хату хтось заслонив.... Але нараз повіяв холодний вітерець з гори, і сїра заслона стала білою; она крутить ся около ясного кружка, котрий стає то червоний, то жовтий, то сьвітячий як золото: сонце прогнало мраку та засьвітивши ярко усьміхає ся, побачивши свій власний образ в металевім поясі дівчини.

Двері від хати замкнені, там ніхто ані не рушить ся; видко батько пішов рабувати!

Молодець розважає: чи не поскочити би єму тепер до неї та розповісти їй, як то він тут вже від тиждня криє ся, щоби лиш на ню надивити ся? Щось єго дуже тягне, та не може зважити ся; але єму дуже забажалось, то й мусить. Аж накопець назначив собі час: коли тінь від великої ялиці стане на хаті, то він тогди піде до неї.

Від того став спокійнїйший: дивить ся на ню і не може надивити ся: она сидить собі серед вересу та заєдно дуже пильно вишиває. Раз або другий то засьпіває яку співанку, то знов урве, приложить дрібненьку ручку до чола та дивить ся в далеку даль, як колиб когось виглядала; але й зараз закриє сьвітячі очи довгими рісницями.

Назначений час вже минув; тінь ялиці лягла чорним трамом впоперек хатини: прийшла хвиля, коли хлопець хотів побічи до неї, аби її сказати, що то він для неї вирікає ся права і своєї рідні, що готов розбити свій кріс об скалу на дрібні кусні, скоро она єго полюбить. Підніс ся трохи, але й знову припав до

На послїдню узбирано трома парохами без конкуренциї 34.000 корон, а з сеї квоти припаде часть на будову нового приходского дому. Церкви в Цнїві і Загвіздю будуть деревляні. — В Товстолузї, дочернім селї парохії Кипячка коло Тернополя, філїяльний комітет будує нову церков муровану.

— **Загальні збори** політ. товариства у Львові „Руска Громада“ відбули ся в суботу при значній участи членів так місцевих як замісцевих та послів до ради державної і соймових.

— **Загальні збори** товариства взаїмної помочи дяків церковних гр. кат. львівскої архіепархії відбудуть ся дня 2-го липня с. р. о годинї 10-ій рано в духовній семинарії у Львові по попереднім відправленю Служби Божої. Дневний порядок: 1) Справозданє з дїяльности видїлу. 2) Справозданє касове. 3) Реферат о. Таничкевича. 4) Внесеня членів. Наколи би не зібрало ся приписане статутом число управнених членів, відбудуть ся загальні збори того самого дня о годинї 3-ій пополудни з яким-небудь числом участників.

— **Концерт „Тернопільского Бояна“** відбуде ся в четвер дня 4-го н. ст. липня 1901 р. в Тернополи в салі „Сокола“ о годинї 1/2 9 вечером з такою програмою. 1) Вербицкий-Шевченко: „Завіщанє“, хор мішаний в супроводї фортепяну. 2) Орхестра войскова 55 п. п. 3) Chopin Op. 66 „Impromptu“. 4) Колесса-Шевченко: „Було колись“, хор мужеский. 5) Орхестра войскова 55 п. п. 6) Лисенко-Шевченко „Зацвила калина“, дует на сопран і тенор. 7) Вахнянин: З опери „Купало“, хор мішаний в супроводї войскової орхестри. — Цїни місць: крісло перворяднє 2 К., другоряднє 1·50 К., трегоряднє 1 К. — Білетів дістати можна в „Народній Торговли“, а перед концертом при касї.

— **Намірене самоубийство.** Засуджений на смерть львівским трибуналом суду присяжних Кирило Лисик за убийство жінки, пробовав у вязниці відобрати собі житє. Вибив шибу і куском скла попідрізував собі горло. Перенесено его до вязничного шпиталя. Рани, які собі завдав, не суть небезпечні.

— **Наглою смертию** помер в суботу в поспішнім поїздї, що приходить до Львова о годинї 5-ій по полудни подорожний Вячеслав Клїмт. З найдених при нїм паперів показало ся, що їхав з Катеринослава в Росиї. При собі мав білет зелїзничий до Праги і 417 рублїв готівки. В дорозї оповідав, що їде до купелий.

— **Шкільна реформа в Росиї.** Комісия для реформи в середних школах під проводом мінїстра Ванновского ухвалила: з початком шкільного року 1901/2 знести в гімназиях в І. і ІІ. клясї язик латиньский, а в ІІІ. і IV. язик грецкий, а натомість увести в двох низших клясах науку історії, а усилити науку ґеографії. В реальних школах уводить ся в І. і ІІ. клясї науку історії і поглубляє ся науку математики в І., а ґеографії і наук природних в ІІ. клясї. В 1902/3 р. перемінять ся перші пять кляс гімназияльних, а в 1903/4 р. заведе ся змінену програму в трех старших клясах, так, що в 1905 р. покінчить ся цїла переміна. Укінчившим середну школу буде прислугувати право і полекші в службі войсковій і при вступленю в службу державну.

— **Сільскі хори а учителї.** В тій справі пишуть до „Руслана“: Учительскі семинарії опускає рік річно значне число учеників, які обовязково учились через 4—5 лїт музики і сьпіву. Належалоби сподївати ся, що наколиб лишень третина з них винесла основне знанє церковного сьпіву, котрого обовязково повинні вивчитись і завели хори в селах, де працюють яко учителї, піднесли би тим замилованє сьпіву у нашого сьпіволюбивого народу, причинили-б ся много до піднесеня і уморальненя его, а для школи придбали-б зичливість громадян. Хотяй кождий тямущий чоловік мусить признати велику вагу введеня хорів по селах, котрими в першій мірі повинні занятись сьвященики і учителї, то на жаль мусимо ствердити, що є цїлі повіти, де нема нї одного сільского хору. Годї нам поясняти собі се неохотою або непізнанєм ваги сьпіву, хиба мусимо приняти, що так сьвященики як учителї, котрі обовязково побирають науку сьпіву, мимо сего не виносять знаня настілько, аби могли бодай вести сільский хор. З огляду, що справа ся є для нас немалої ваги, мусимо глянути глибше за причиною сего, чи може не лежить она в сїм, що молоді адепти учительского стану вивчують ся всякого рода ефектовної музики, а церковний сьпів ограничаєсь на малу частинку в научнім плянї. Яка-б і не була причина сего, то на разї зазначуємо се яко факт, що під зглядом сьпіву вихованє нашої молодїжи є сильно занедбане і вимагає рішучої поправи.

— **Фабрика калїк на Українї.** Звістно загально, що наші люди милосердять ся дуже над бідними і калїками та спомагають їх чим хто може. Се єсть здаєсь і причиною, що у нас жебраків далеко більше як деинде. Нехай лиш хтось скривить ся та стане стогнати, викличе зараз чувство в наших людях і знайде поміч. Тому то у нас були з давен давна фахові жебраки, котрі навіть гордили ся тим, що они „діди з діда прадіда“. Що такі діди допускали ся всїляких злочинів, що крали дїтий і робили з них калїк се звістно також. Отже видко, що такі фахові діди не перевели ся ще й доси на Руси-Українї, бо ось доносять з Києва, що там арештовано двох дідів, фабрикантів калїк, котрі крім фахового ремесла жебрацкого займали ся ще фабрикациєю калїк. Слїдство показало, що они крали дїтий і робили з них калїк, щоби відтак з їх калїцтва тягнути зиски. Діди ті водили з собою двох хлопців, з котрих одному викололи очи і відрізали язик, а другому знов покалїчили ноги та пообрізували пальці на руках. Третий хлопець погиб підчас тої операциї, коли з него робили калїку.

— **Месть римскої матери.** Недавно тому купали ся в Римі в ріцї Тибрі два хлопці, шкільні товариші Альберто Белльо і Ромео ді Фано і Ромео утопив ся. Мати Ромеа в своїй розпуцї запізвала чотирнайцяти-лїтного Альберта, бо той мав нїби то бути причиною того, що єї син утопив ся. Коли обі сторони прийшли до суду і матїр Ромеа побачила там Белля, взяла єї така злість, що она кинула ся на хлопця і заким ще хто міг тому перешкодити, пробила его три рази штилетом кажучи: Через тебе мій син згинув, то гинь і ти! Матїр арештовано а хлопця ледви ще живого відвезено до шпиталю.

— **Померла** Михалина з Гушалевичів Янкевичева, жена пароха в Ганусівцях, в четвер, дня 27. червня.

— **Звертаємо увагу** Вп. Читачів на оголошене видавництва руского тов. педаґоґічного, заміщене в надісланім нинїшної часописи. Видїл товариства просить завчасу замовляти потрібні книжки на нагороди для учеників, аби можна їх на час доставити на місце.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 1 липня. Прибув сюди в поворот зі Львова мінїстер справ заграничних гр. Голуховский.

Петербург 1 липня. Дотеперішний росийский посол в Пекінї, Ґірс, іменований послом в Монахові.

Будапешт 1 липня. Арештований в Брук над Литавою під закидом анархізму Італїянець, подає що називає ся Джованні Сіґа, має 43 лїт і походить з Маняґо. В Триєстї засуджено его свого часу за публичне насильство на 8 місяців вязниці. Сіґу відфотоґрафовано.

землї, серце в нїм стало таке важке, як олово, а бє мов молотом об груди. Хиба ще хвильку зачекає, аж серце перестане бити ся і аж тїнь перейде через хату... То додало єму знов відваги і спокою...

Менї хотїло ся дуже довідати ся кінця сеї дикої історії любовної. Тож я старав ся розрушати мого оповідача з его глубокої мовчанки: Тїнь — кажу — поминула мабуть вже давно хату.

— Та поминула, але на очи молодця насїла темна та чорна тїнь. Він вже не бачить сонця перед собою, лиш якийсь поганий образ: Дївчину обняв якийсь паробок, що вийшов з поза ялиці!... Погано дивити ся! Хлопець пігнав тогди... сам не знав, куди жене... Не стало нї розуму, нї серця!... Тепер вже готов убити, тепер вже прийшла година мести — але чи куля гідна за него пімстити ся? Хибаж то буде кара для неї або для того паробка, що відтак стане єї паном і возьме єї в опіку?... Нї, там в долинї, в дебрі роздумав він собі инакше. Чекає терпеливо, аж стає смеркати, і вертає назад на своє давне місце.

Не видко нїкого! Не вжеж они голублять ся в хатї або може вернув батько та сполохав голубята?... Двері стоять отвором. Таки найрадше побіг би він туди та зробив би всему конець, але запанував над собою і чекає терпеливо. Аж поніс ся голос а відтак і в друге: хтось з тамтої гори відкликнув ся. В тїй хвили зявив ся той чужий паробок і махає якимсь ясним платком. Незадовго показались і ті, що кликали: той понурий чоловік і два его товариші; женуть перед тобою корову і кілька кіз; паробок перевісив кріс через плечі тай іде їм на зустріч. Щось поговорили з собою а відтак пустились туди, куди їх паробок повів. Певно хотять укрити то, що зрабували... Тепер хлопець набрав відваги! Серце бє ся в нїм сильно, не із страху але з нетерпеливости; єму треба, бачите, ждати доти, доки аж тамті не будуть так далеко, що не будуть его чути. В хатї видко огонь а дївчина як тїнь відбиває ся від ясної полуміни на припічку...

Тепер пора. З поза гори висунув місяць дрібку свого лиця, як та цікава дитина, що стає на пальцях, щоби подивитись через мур; незадовго висунеть і цїле лице і осьвітить скалу там над Арредоном...

Молодець вийшов із своєї криївки. Бігцем станув перед хатою. А тепер в двері... і вже держить дївчину кріпко в своїх руках. Єму байдуже, що она кричить. Она рве ся надармо, а він лиш сьміє ся, коли она подерла єму лице пазурами. Взяв єї як перо на плечі і біжить по ріни та камінью в дебру. Там відпочив на хвильку, але не пустив єї. Противно мусів їй звязати руки і ноги, бо колиб она на тїй вузенькій стежинцї стала боронити ся, то погибли би обоє.

Наконець прийшов до печери і положив свою добич на мягонькім мосї. Дївча кидає собою як скажене, не хоче слухати того, що він їй говорить, але мусить. Мусить дати ся й поцїлувати то в уста то в білу шийку. Він же тепер єї паном!

Видить, що гнїв не помагає нїчого, то й стала плакати і просити ся, що єї від мотузя ноги і руки болять; тепер вже може єї розвязати, бо буде єї пильнувати цїлу нїч.

Почало свитати. Дївчина стала спокійна і лагідна та й вже нїчого не каже, коли він єї цїлує. Що се таке, що она так скоро на тамтого другого забула? Хлопак тїшить ся і сьміє ся та обіцює поназносити їй всїлякої всячини; каже, що коврами та подушками можна би і з пекла зробити хату. А она усьміхає ся та каже, що для неї і так буде, лиш насамперед хотїла би трохи попоїсти. Ба, попоїсти! То не прийшло єму на гадку. А то таки так, що з самої любови та воздуха не будуть ситі!

Перевісив отже кріс через плече та повів дївча над беріг і показав ріку. Она налякала ся та завернула до печери, каже, що їй аж голова крутить ся, коли дивить ся в таку пропасть. А він собі думає: тим лїпше, бо не втече. Та й она, видко, не думає втікати, бо кинулась єму на шию і просить, щоби не барив ся, бо їй самій лячно.

Гаджі тягнув з цїлої сили з пипки, але дим ішов лиш тоненький і слабий. Я міркував, що конець буде найцікавіший а коли люлька згасне, то пропало й цїле оповіданє. „Ану-но, Гаджі, спробуй мого тютюну!“ сказав я і наложив трохи в люльку.

Пак... пак... пішло знову і він став розказувати.

Шангай 1 липня. Після телеґрами кн. Ченґа, повідомила цісарева-вдова велику раду коронну, що постановила вибрати за столицю держави місто Тайінфу, бо боїть ся, щоби єї в Пекині не взяли чужинці зрадою до неволі.

Надіслане.

Виданя

Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Гете-Франко: Лис Микита (друге цілком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Діточі вигадки ч. І. 60 с. *Діточі вигадки ч. ІІ. 60 с. *Забавки для дітий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дітям ч. І. 80 с. Нашим дітям ч. ІІ. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Байки братів Ґрімів 50 с.

Виданя без образків.

***Читанка** ч. І., ІІ., ІІІ., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене виданє 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***Дніпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 40 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвеник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка история педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулївера до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд русько-укр. письменьства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олїмпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для ІІІ кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, І. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дітий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповіданя І. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропіґії.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житеписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— Хлопець зійшов у дебру, лізе по другім боці на гору... Там знає він одно місце, де майже на певно убє якусь дичину. Легким кроком ступає на гору густими корчами, аж вийшов на полянку, з відки видко печеру. Перед темним єї отвором щось забілїлось, то она!... Отже таки відважилась і глядить в бездонну пропасть?

Як же єму нараз дивно зробило ся в очах, ніби іскри з них сиплють ся, ніби огнем заходять!... Невжеж... а може то лиш єму привиділо ся?... Ой ні, таки добре видів... нема чого очий протирати... то щось білого вийшло з печери і спускає ся поволи в долину по стежці!... Хлопчище аж цілий задрожав; гнів взяв єго на невірну, то она, зрадила єго, удавала... але нараз переміг в нім страх: скоро лиш посовгне ся, то пропала! Згадавши собі то, пустив ся як скажений в долину до ріки. За чим пішла она туди? Не вгадає. Не зважає анї на тернє, що коле єго по лици, анї на остре камінє, що до крови роздирає єму ноги, лиш гонить дальше і дальше аж нараз чує якийсь слабий крик, від котрого таки кров в нім застигла; в очах єму потемніло, але лиш на хвильку, а відтак видить, як щось білого котить ся в долину, вода бризнула в гору і... она щезла в филях!...

Хлопець біжить берегом без памяти, біжить що сили... дурноватий, що з таким самим біжить на перегін! Але той другий дужчий: розшалів ся і гудить та шумить грізно, підоймив на хвильку білий тягар і поніс на запінених филях, аби єго відтак ще з більшою силою на дно потягнути, — а хлопець впав як мертвий на землю!

Гаджі встромив очи в землю, на лици єго пробивав ся вираз переляку, немов би то він таки сам стояв на березі і видів трупа перед собою.

— Але хлопець чей отямив ся? Чи вже єго не видиш, Гаджі?

— Виджу. Сидить знов за скалою, з відки давнїйше дивив ся на ню, як сиділа в вересі. Держить кріпко кріс в руцї. Підніс єго і зложив ся, бо той чоловік станув па порозі.

— Хибаж він як раз тепер пімстив ся, той хлопець?

Мовчить. Жовтавий дим поніс ся з люльки, такий густий, що аж Гаджого не було видко, лиш єго очи сьвітили ся в тім димі як у вовка.

— І забив того чоловіка? — питаю ще раз. Буль, буль, буль... зробила люлька, а з неї полетіли іскри як з вулькану, а дим розійшов ся. Нарґілє докурилось до кінця.

— Кажи бо, Гаджі, чи ти... чи він єго убив?

— Га? Що кажеш? Я тебе не розумію. Мені мої кури на думці: завтра треба буде для них кукурудзи купити...

Рух поїздів зелїзничних

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

посп. відходить	особ. відходить	Зі Львова
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Коломиї
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольського, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольського лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан. Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп. приходить	особ. приходить	До Львова
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12 55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольського, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольського, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Коломиї
	9.11	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділи і сьвята
	7·26	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Коломиї, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. желїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи ІІ. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).